

На основу члана V тачка 3. д) Устава Босне и Херцеговине, Предсједништво Босне и Херцеговине, на 12. сједници одржаној 30. априла 2003. године, донијело је

ОДЛУКУ

О РАТИФИКАЦИЈИ ТРГОВИНСКОГ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ИНДОНЕЗИЈЕ

Члан 1.

Ратификује се Трговински споразум између Босне и Херцеговине и Владе Републике Индонезије потписан у Сарајеву, 10. септембра 2002. године на енглеском језику, по добијеној сагласности Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине на основу Одлуке ПС БиХ број 12 од 1. априла 2003. године.

Члан 2.

Текст Споразума у преводу гласи

ТРГОВИНСКИ СПОРАЗУМ

ИЗМЕЂУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ИНДОНЕЗИЈЕ

Босна и Херцеговина и Влада Републике Индонезије, (у даљем тексту Уговорне стране),

Желећи да унаприједи и ојачају привредне и трговинске односе између двије земље на основама једнакости и узајамне користи,

Узимајући у обзир да ће то бити у њиховом заједничком интересу за успостављање билатералног механизма између страна за охрабривање либерализације и унапређење трговине као и за консултовање по питањима билатералне трговине,

Узимајући у обзир принципе свјетске трговинске организације (СТО).

ДОГОВОРИЛЕ СУ СЕ КАКО СЛИЈЕДИ

Члан 1.

Уговорне стране ће у складу са њиховим националним законима и прописима, предузимати све погодне мјере за унапређење, олакшање и развој привредне и трговинске сарадње између двије земље на дугорочним и стабилним основама,

Члан 2.

1. Уговорне стране ће одобрити једна другој третман најповлаштеније нације унутар ограничења закона и прописа који су на снази у њиховим државама у односу на дажбине, порезе и друга зарачунавања као и царинске формалности.

2. Одредбе горе поменутог параграфа 1 неће се, ипак, примјењивати на:

- а. предности и повластице дате сусједној земљи друге Уговорне стране у циљу олакшања пограничног промета;
- б. предности и повластице које су резултат чланства царинске уније и/или зоне слободне трговине чија чланица јесте/или може постати било која Уговорна страна,
- ц. На резултате споразума о везаној трговини са трећим земљама.

Члан 3.

1. Увоз и извоз производа ће се вршити у сагласности са законима и прописима који су на снази у једној или другој држави, међународне трговачке праксе и основама уговора закључених између физичких и/или правних лица двију држава.
2. Свака Уговорна страна ће, у складу са законима и прописима који су на снази, ослободити сљедеће производе царина, пореза и било којих других плаћања по њиховом увозу и извозу:
 - а. робе и материјале за сајмове и изложбе које немају комерцијалну вриједност,
 - б. узорке роба, намијењене да се користе као такви и без комерцијалне вриједности;
 - ц. рекламне материјале без комерцијалне вриједности;
 - д. производе набројане у параграфима а, б и ц и неће бити продати осим ако је ранијом дозволом одобрено и само након што се плате њихове таксе и царине.

Члан 4.

Уговорне стране обезбиједиће једна другој заштиту интелектуалне својине, у сагласности са међународном конвенцијом и аспектима који се односе на права интелектуалне својине чије форме су један интегрални дио свеобухватног акта који је резултат Уругвајске рунде мултилатералних трговинских преговора потписаних у Маракешу 15. априла 1994. године.

Члан 5.

Сва плаћања проистекла из овог споразума врше се у слободно-конвертибилним валутама у складу са међународном трговачком праксом, националним законима и прописима и уговорима који ће бити закључени између физичких и/или правних лица у обје земље.

Члан 6.

У случају да се као резултат примјене овог споразума, увоз одређених производа повећава на начин који узрокује или пријети да узрокује озбиљне штете сектора који производи сличне или директно конкурентне производа у било којој од дотичних Уговорних страна, могу предузети потребне мјере да то спрече или да поправе у складу са међународним законом и међународним правом СТО-споразума.

Члан 7.

1. Уговорне стране су сагласне да именују Министарство спољне трговине и економских односа за Босну и Херцеговину, и Министарство за индустрију и трговину, за Владу Републике Индонезије, као одговорна тијела за провођење активности наведених у овом споразуму.
2. Уговорне стране ће писмено обавијестити једна другу о промјенама, ако их буде, у надлежним властима.

Члан 8.

У случају појављивања проблема приступа тржишту у њиховим трговачким односима, обје Уговорне стране ће по писменом захтјеву једне од њих путем надлежних власти у духу сарадње и заједничког разумијевања пронаћи прихватљиво рјешење за обје Уговорне стране.

Члан 9.

Физичка и правна лица обију држава ће такође слободно увозити и извозити производе једна другој на основама уговора о узајамним трговинским компензацијама, договорима о најму и откупу или било којем другом међународно признатом облику пословне сарадње, у складу са законима и прописима двију држава.

Члан 10.

1. У намјери да олакшају имплементацију овог споразума, Уговорне стране су се сложиле да оснују заједничку Трговинску комисију сачињену од представника обију страна. Дужности заједничке Трговинске комисије обухватаће сљедеће:
 - а. разматрање имплементације овог споразума;
 - б. тражење могућности повећања и проширења разноликости узајамних трговинских односа између двију држава;
 - ц. подношење и проучавање приједлога са циљем препоруке мјера Уговорним странама ради динамичног развоја трговинске и економске сарадње;
2. Заједничка комисија састајаће се једанпут годишње наизмјенично у главним градовима двију држава или у било које вријеме које договоре Уговорне стране.

Члан 11.

Овај споразум неће спречавати ни једну Уговорну страну од извршења забрана и ограничења или било којих мјера које се односе на:

- а. заштиту битних безбједоносних интереса и јавне политике,
- б. заштиту здравља људи, превенцијом заразних болести и ширења заразних болести и штеточина, животиња и/или биљака,

ц. заштиту културно-умјетничких, историјских и археолошких вриједности.

Члан 12.

1. Овај споразум ће ступити на снагу на дан посљедњег обавјештења које потврђује ступање на снагу у складу са националним законима и прописима који су на снази у њиховим земљама и биће на снази у периоду од пет година .
2. Осим ако било која од Уговорних страна није писменим путем обавијестила другу страну о намјери да откаже овај споразум шест мјесеци прије истека претходно споменутог периода од пет година сматраће се аутоматски продуженим за наредну годину и након тога према истој процедури у погледу његовог престанка за даљи наредни период од по једне године .
3. Овај споразум се може ревидовати или прекинути узајамним пристанком Уговорних страна. Ревизија или раскид овог споразума неће утицати на важност уговора који су већ закључени међу физичким и правним лицима двију земаља.
4. Било који спор између Уговорних страна настао у интерпретацији и/или примјени овог споразума ријешитиће се што је прије могуће на пријатељски начин путем дипломатских канала консултацијама и преговорима.

У потвду овога, доље потписани, које су Уговорне стране прописно овластиле, потписали су овај споразум.

Потписано у Сарајеву 10. септембра 2002. године, у два оригинала, на енглеском језику, оба једнако аутентична

За
Босну и Херцеговину
Азра Хахиахметовић, с. р.

За
Владу Републике Индонезије
Рини МС Соењанди, с. р.

Члан 3.

Ова одлука биће објављена у "Службеном гласнику БиХ" на српском, босанском и хрватском језику и ступа на снагу даном доношења.

Број 01-930-19/03
30. априла 2003. године
Сарајево